

INSTITUT
D'ESTUDIS
EIVISSENCS

SOBRE SÍMBOLS CÍVICS

La Comissió Executiva de l'Institut d'Estudis Eivissencs, atesa la polèmica encetada arran de l'aprovació inicial per part del Consell Insular d'Eivissa de l'informe sobre símbols cívics sol·licitat a la nostra Entitat, vol fer unes consideracions sobre el procés i elaboració del mateix.

1. Els acords de l'Ajuntament d'Eivissa (1977), Consell Insular d'Eivissa i Formentera (sessions, ordinària de 30 de juliol de 1979 i extraordinària d'1 de desembre de 1983), vistos els informes de les comissions formades ad hoc, adoptaren un escut de tres torres, amb fons quadribarrat, amb la corona dels Reis d'Aragó, corona marquesal, sense precisar el color del castell, i la bandera formada per quatre barres vermelles horitzontals sobre fons groc i amb quatre castells, distintius així mateix de la desapareguda Universitat, en els quatre angles, sense precisar tampoc el color dels castells. Aquestos eren els símbols adoptats.

2. Els informes emesos per les comissions, formades majoritàriament per membres de l'IEE, s'elaboraren en base a:

Pel que fa a l'escut, s'adoptà el de l'antiga Universitat, de quatre pals de gules d'or, i el peu d'argent, amb tres faixes ondades d'atzur, sostenint un castell *al natural*, tancat de sable. El model fou un escut situat a una biga del sostre de l'Ajuntament.

Pel que fa a la bandera, es prengué com a model el penó històric de l'antiga Universitat, existent a l'Ajuntament d'Eivissa, ja descrit a la consideració 1a.

3. La qüestió simbòlica no restà tancada. I no podia ser d'altra manera, ja que tots els membres de les comissions formades eren conscients de la manca de documentació i referències històriques. No es té notícia de cap bandera de l'antiga Universitat d'Eivissa, tot i que possiblement existís. Isidor Macabich afirma que el penó ja esmentat és la bandera de la Universitat, sense aportar cap prova documental ni precisió d'èpoques.

4. L'any 2001, un destacat representant del món cultural illenc i soci de l'IEE, fent-se ressò d'inquietuds aleshores existents en el món polític pitius, transmeté a la Comissió Executiva la conveniència d'un nou estudi rigorós sobre els símbols cívics, d'acord amb l'heràldica i la vexil·lologia.

L'IEE encarregà aquest estudi al màxim especialista dels Països Catalans, Sr. Armand de Fluvià. Rebut aquest el dia 6 de maig del mateix any, es féu arribar còpia a la Presidència

del Consell i al cap de l'oposició (PP). L'afany de protagonisme i l'incompliment d'un pacte de confidencialitat d'un representant d'aquest partit polític deixà interromput qualsevol procés d'estudi i possible renovació.

5. Paral·lelament a aquests fets, la Comissió Executiva de l'IEE lliurà una còpia de l'informe a Marià Villangómez Llobet i Joan Marí Cardona, per al seu coneixement, estudi i opinió.
6. A la presa de possessió del nou Consell d'Eivissa. l'Institut d'Estudis Eivissencs fou requerit pel President a fi de signar un conveni per a l'elaboració d'un informe sobre símbols cívics. La Comissió Executiva cregué convenient la presentació de l'existent, atesa la rigorositat i la solvència de l'autor, màxima autoritat en la matèria dels Països Catalans (i possiblement de l'Estat Espanyol), Conseller heràldic de la Generalitat de Catalunya, entre altres càrrecs del seu amplíssim currículum.

Acomplerts els acords del conveni, els tècnics del Consell ens mostraren els ajustaments de disseny de l'escut.

7. Ara, després de l'aprovació inicial i període d'al·legacions, sorgeixen veus discrepants i contràries al canvi de símbols. La Comissió Executiva és i serà respectuosa amb totes les opinions, com no pot ser d'altra manera. En tot cas, pregam que s'ajustin al coneixement, la veritat i estima profunda de la nostra terra.

No volem fer consideracions polítiques partidistes, mai no ha set la nostra intenció. Hem deixat treballar un expert, prèvia la tramesa de tota la documentació històrica al nostre abast. En el resultat, un castell i el mar destacats sobre blau, i les quatre faixes vermelles sobre fons groc, no discutirem mai sobre gustos i opinions, però sí sobre la rigorositat heràldica i històrica.

De la conveniència i l'oportunitat del moment, no tenim res a dir. Tots tenim la paraula.

8. Mai, ni entitat ni partit, ni persona alguna no ha fet observacions a l'IEE sobre com són o haurien de ser formes i colors dels símbols cívics propis. No ho hauria consentit ni l'Entitat ni l'heraldista, autor de l'informe.

En tot cas, cap color no és patrimoni exclusiu de ningú. Si s'hagués d'eliminar el blau de tot escut i bandera, per mor de sospites blaveristes, en desapareixerien centenars i centenars a tot arreu dels Països Catalans.

9. En definitiva, el tema dels símbols cívics és qüestió oberta. En tots els sentits, inclòs el del canvi.

Marià Serra Planells

President de la Comissió Executiva de l'Institut d'Estudis Eivissencs

Eivissa, 6 de febrer de 2008